

[Anker Lau.]

altså her foreslår skulle udredes af de renteindtægter, som fonden har, til rådighed for særlige eksportfremmende formål såsom stipendiatorordninger, udstillinger, markedsundersøgelser, forsøg o. lign. og så de produktivitetsfremmende foranstaltninger, ting, der tidligere har været finansieret gennem Marshallmidlerne. Jeg tror ikke, der kan blive fuld enighed om alle disse formålsberettigelser som statsopgaver, og de beløb, der tænkes anvendt, er heller ikke større, end at man synes, opgaverne måtte kunne løses af de interesserede erhvervsgræne selv. Jeg har et temmelig stærkt indtryk af, at der er uenighed på dette område rundt omkring. I visse organisationer mener man, at det skal man nok selv klare, medens andre derimod lægger megen vægt på en fortsættelse af den finansiering, som hidtil har fundet sted. Et stort problem må vel opstå for den højtærede handelsminister, eller hvem der skal fordele disse penge, med hensyn til, hvorledes og i hvilke forhold man skal fordele dem; og hvorledes bliver det gjort uden at fremkalde et alt for stort kapløb om at komme til fadet? Når der er penge på bordet, er det rart i starten at have visse regler for, i hvilket forhold de skal fordeles, hvis de skal fordeles.

Vor stilling til disse ting vil afhænge af de oplysninger, den højtærede minister kan give udvalget.

Så vidt jeg er orienteret, har det nuværende eksportkreditudvalg haft det foreliggende lovforslag til udtalelse og har kunnet godkende det; det vejer naturligvis noget til, da alle interesser er repræsenteret dér. Man understreger ganske særligt, at loven er nødvendig for at skabe ligestilling med andre landes eksporterhverv, og jeg skal naturligvis ikke bestride, at en sådan ligestilling med hensyn til eksporten kan være afgørende i den situation, hvori vi nu står, med de store markeder.

Jeg vil dog nævne endnu en lille betænkelighed, som vi ønsker behandlet i udvalget. Ministeren mener ikke, at det administrative

arbejde i forbindelse med denne sag kan løses inden for de nuværende rammer. Tidligere erfaringer får én til at tænke over, om der nu skal oparbejdes en helt ny administration igen. Der bliver ikke megen administrativ besparelse, hvis varedirektoratet blot skal have et nyt navn.

Det står imidlertid ganske klart for mit parti, at i de markedsplaner, der nu skal til at udfolde sig, bliver det af helt afgørende betydning, at danske eksporterhverv kan løse den opgave at vinde udadtil, hvad måske indadtil må opgives. Vor placering i disse markedsplaner giver — ikke alene på grund af landbrugseksportens stilling — grund til utryghed og usikkerhed, men begrunder til gengæld naturligvis også, at alle kræfter sættes ind på at føre vort land ind i det nye Europa. Et lovforslag som det foreliggende kan naturligvis yde et bidrag til dette, og idet jeg henviser til det, jeg her har sagt, vil mit parti tage del i det videre arbejde med lovforslaget med interesse og velvilje.

Weikop: Det er åbenbart, at også det konservative folkeparti indser nødvendigheden af at fremme eksporten så meget som muligt, og vi er også enige i, at staten for sit vedkommende skal yde sin støtte. Noget helt andet er, om det lovforslag, den højtærede handelsminister her har fremsat, er godt, om den højtærede minister har haft en heldig hånd ved udarbejdelsen af det.

Lovforslaget indeholder en vidtgående bemyndigelse til handelsministeren; vi må nære nogen betænkelighed ved at give den højtærede handelsminister en så vidtstrakt bemyndigelse, idet vi har nogen erfaring for, hvordan den højtærede handelsminister har benyttet en tilsvarende lovgivning. Jeg skal minde om, at den højtærede handelsminister udlånte 8 mill. kr. til en enkelt virksomhed af de 10 mill. kr., der var stillet til rådighed for udlån til industrivirksomheder, og den højtærede minister gjorde det med den motivering, at han i stedet for stillede 8 mill. kr. af Marshallmidlerne til